

[Lyshølt Hansen.]

nansudvalget, at der på grund af stoppet kan blive tale om en mindreudgift på 200-300 mill. kr. Jeg spørger derfor finansministeren, om han regner med, at vi så vil få en yderligere forøgelse af kasseoverskuddet, der svarer til disse 200-300 mill. kr., eller regner ministeren med, at besparelsen vil blive opædt af øgede udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse på grund af den politik, der nu er lagt op til fra regeringens side?

Men lad os se på de økonomiske virkninger af regeringens politik. Efter at vi i aftes gennem Nationalbanken har fået besked om den drastiske stramning af pengepolitikken, der nu kommer oven i en voldsom stram finanspolitik, så er det alvorligste problem de økonomiske virkninger, denne politik kan få for vor produktion, investering og beskæftigelse. Ser vi på de tal, regeringen har fremlagt i årsoversigten, kan vi konstatere, at statens drifts- og anlægsudgifter er 3 milliarder kr. mindre end statens indtægter. Først når man tager hensyn til en række kapitalbevægelser, der ikke alle er stimulerende for den økonomiske aktivitet, når man ned på kasseoverskuddet på de 1.700 mill. kr. Det overskud på drifts- og anlægsbudgettet, som regeringen præsenterer for os, er dobbelt så stort som indeværende års. Det er $2\frac{1}{2}$ gang så stort som forrige år, og det er 5 gange så stort som i 1967-68.

Jeg har bemærket, at årsoversigten siger, at vi i 1970 har 3-4 pct.s produktionsstigning at gøre godt med. Jeg har også bemærket, at man mener, at en fjerdedel af denne stigning må bruges til den industrieksportstigning på 15 pct., man regner med. Jeg har yderligere bemærket, at man regner med, at en anden fjerdedel skal bruges til offentlige opgaver. Endelig har jeg også bemærket, at man regner på en meget mærkelig måde, for når jeg lægger en fjerdedel og en fjerdedel sammen, så får jeg en halv, og når jeg trækker halvdelen af stigningen på 3-4 pct. fra, så får jeg 1,5-2 pct. Årsoversigten derimod får 2-3 pct., nemlig de 2-3 pct., man mener der kan bruges til forbrug og investeringsstigning.

Jeg erkender, at det selvfølgelig ikke er særlig væsentligt, men det forekommer mig dog ejendommeligt, fordi man har misbrugt dette tal på 2-3 pct. i debatten efter års-

oversigtens offentliggørelse. For hvad er det? Det er et ganske mekanisk regnestykke, der ikke fortæller os noget som helst om, hvorledes regeringens økonomiske politik vil få udviklingen til at arte sig. Det kommer vi først frem til i årsoversigtens næste afsnit, hvori man fastslår, at befolkningens indkomst vil stige med 11,5 milliarder kr. i 1970, og finansministeren har i udvalget oplyst, at der efter fradrag for afskrivninger, reparation og vedligeholdelse bliver et beløb i indkomststigning på 10,5 milliarder kr. Fra disse 10,5 milliarder kr. går så først 700 mill. kr. i forøgede kommunale ejendomsskatter, selskabsskatter og sociale bidrag. Så er der 9,8 milliarder kr. tilbage. Dernæst fragår stigningen i indkomst- og formueskatterne, der, hvis man regner med slutskatten — og det kan man jo roligt gøre, fordi de erhvervsdrivendes skattelån i 1970 under alle omstændigheder er et lån, som næppe kan give anledning til forøgede investeringer eller forøget forbrug — er 7-8 milliarder kr. Det vil sige, at så er der tilbage til forbrugs- og investeringsforøgelse 1.800-2.800 mill. kr. Så regner man i årsoversigten med prisstigninger, der vil æde 2.500 mill. kr., og så er der faktisk intet tilbage. Tværtimod, for vi må jo oven i købet vel nok i dag se i øjnene, at vi får to pristalsportioner til juli.

Jeg drager heraf den slutning, at man ikke skal vente, at der gennem forbrug eller investering kommer nogen forøget efterspørgsel og dermed nogen forøgelse af afsætningsmulighederne for erhvervslivet. Men hvem skal så købe den forøgede produktion på 3-4 pct., som årsoversigten regner med der kan komme? Ja, vi havde jo skønnet om, at eksportstigningen på de 15 pct. ville udnytte $\frac{3}{4}$ -1 pct. Beregningen af stigningsprocenten for industrieksporten har man baseret på afsætningsmulighederne i udlandet, analyseret disse, og den analyse er nok nogenlunde rigtig. Der er derfor ikke nogen større mulighed for at øge eksporten yderligere og dermed udnytte en større del af produktionsmulighederne. Tilbage har vi altså, hvis man følger årsoversigten slavisk, $2\frac{1}{4}$ - $3\frac{1}{4}$ pct.s produktionsforøgelse, som vi gerne skulle have afsat, og her regnede man med, at det offentlige forbrug kunne stige omtrent lige så meget som eksporten. Men nu er der jo sket det, at man drastisk har